

Blåra.

Det beste her i verden er forelsket at bli
hei, sullan, dullan, deia, det samme tenkte jeg da
jeg skuid ut at fri hei, sullan, dullan deia.
Ja du skulde ha set mi Blåra så rød
som en rose det var 'a en giftering paa
fingeren det bar 'a som hu en gang hadde
faet av meg.

2.

Jeg klevte mig ut i min bedste stas og
gav hei, sullan, dullan, deia og straks
stod jeg utenfor hendes faders hus hei,
sullan, dullan, deia Jeg banket og rop te
Blåra, men ingen det inde sværa. Jeg
tenkte hvor kan pikebarnet være og saa

traadte jeg forsigtig ind.

-3-

Der møtte mig en skue som stirret i
mit blod. hei, sullan, dullan, deia, for
midt frem paa gulvet en fremet herre
stad, hei, sullan, dullan, dei, set op til
hans bryst saa Klara, saa rød som en rose
var'a, og giftering paa højre haand det
bar'a som hun ikke hadde faaet or mig.
H

Saa tænkte paa at gaa og tok min hat og
tok hei, sullan, dullan, deia, og straks
stod jeg (utenfor hennes) ute i den måne-
klare nat, hei, sullan, dullan, dei. Det
hendte siden jeg møter Klara, de søte smaa-
suller har'a, og jeg er desvære ikke far'a,
og forresten saa er jeg likeglad.

Skrivet den 24/2. 1924.
Asta Herud.